

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

A Clemente XI. Ad Benedictum XIII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

5. Inter divinæ &c. Constitutio pro Civitate Beneventana, ad quam, variis terræmotibus labefactatam, extenditur Constitutio XXII. Gregorii Papæ XIII. incipiens, Quæ publicè utilia, ad ornatum Urbis ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74859](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74859)

Præfentes
publicandæ
& transumptis
fides
adhibenda.

infertis, ac servatis respectivè habentes, hæc vice dumtaxat, illis alias in suo robore permanferis, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, ac derogatum esse volumus, cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 13. Ut præfentes Literæ ad omnium notitiam facilius deveniant, & nemo illarum ignorantiam allegare valeat, volumus illas, seu earum exempla ad valvas Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, nec non Cancellariæ Apostolicæ, Curiaque Generalis in Monte Citatorio, ac in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, affigi, & publicari; sicque publicatas, & affixas omnes, & singulos, quos illæ concernunt, perinde arctare, & afficere, ac si unicuique eorum nominatim, & personaliter intimatæ fuissent: utque ipsarum præfentium Literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus Personæ in Ecclesiasticâ dignitate constitutæ munitis eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud, ubique adhibeatur, quæ ipsis præfentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Sanctio pen-
nalis.

§. 14. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostræ voluntatis, sanctionis, declarationis, confirmationis, præcepti, decreti, mandati, prohibitionis, & derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum ejus, se noverit incursum. Datum Romæ apud S. Petrum Anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, sexto Idus Junii Pontificatus Nostræ Anno secundo.

P. M. Card. Prodat.

F. Card. Oliverius.

Visa de Curia I. C. Archiepiscopus Amasenus.

Loco † Plumbi.

L. Martinetti.

Registrata in Secretaria Brevium.

Publicatio.

Anno à Nativitate Domini millesimo septingentesimo vicesimo quinto, Indictione tertia, die vero 15. mensis Junii, Pontificatus autem SS. in Christo Patri, & D. N. D. BENEDICTI, Divinâ Providentiâ Papæ XIII. Anno secundo supra dictæ Literæ Apostolicæ affixa, & publicatæ fuerunt ad valvas Basilicarum Lateranensis, Principis Apostolorum, & S. Mariæ Majoris de Urbe, in Acie Campi Floræ, ac in aliis locis solitis, & consuetis per me Franciscum Baldum Apost. Cursorem.

Antonius Pellicia Magister Curforum.

V.

Constitutio pro Civitate Beneventana, ad quam, variis terræ motibus labefactatam, extenditur Constitutio XXII. Gregorii Papæ XIII. incipiens: *Quæ publicè utilia*, ad ornatum Urbis Romæ augendum edita A. D. 1574.

BENEDICTUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam
rei memoriam.

§. 1. Nter divinæ ultionis flagella, quæ in sacris Literis contra peccata hominum immittenda, in que sanctorum Patrum monumentis sæpe numero

immittuntur, terræ motus magnos præcipuo loco numerari didicimus. Nos ipsi, dum Beneventi, altissimi Dei voluntate in pastoralis ministerio præpositi, adessemus, ejus potentiam & benignitatem ter manifeste vidimus, hoc flagello conculsi. Nam & civitatem Nostram commovisse, potentia fuit, & firmasse, benignitatis! Non enim mortem peccatoris vult Deus, sed eum converti, & vivere, ut terræ motus flagello prætereunte, metus non transeat, sed in cordibus Nostris supersit, eoque meliores efficiamur. Itaque tertio Nostræ Archiepiscopatus anno recurrente, in prima concussione Beneventana, reliquarum summe terribili, cujus mentio Omnipotentis misericordiam Nobis ob oculos ponit. Nos cum toto Episcopo prostrati & contempti, brachio Excelsi, & præfenti ope beati Philippi Neri Confessoris, Cleri & civitatis patroni, inter communes ejulatus ex lamentabili strage & ruinis erepti fuimus. Sed contra eventum quæ plurimis ovis Nostris, ædificiorum mole obruitis & exincendit. Si quidem præter episcopium utraque basilica metropolitana, & beati Bartholomæi Apostoli, colapsæ sunt: ædes quoque virginum Deo sacrarum, cœnobiaz ordinum regularium, & magna pars afflictissimæ civitatis cum mœniis & turribus corruit; adeoque amplissimi Ducatus olim caput, ipsoque ævo Nostræ clarissima civitas in tristitiam & luctum conversa est.

§. 2. Nos ergo inscrutabili Dei providentiâ ex sede Beneventana ad Petri cathedram evectos decere arbitramur, post multas & graves pastorales muneris curas hanc nequaquam negligere, ut civitas, in qua Dominus per totos octo triginta annos sedere nos voluit, eodem benedicente, Apostolatus Nostræ largitatem experiantur. Quamobrem memoria repetentes damna, à tribus terræ motibus, & præsertim à primo, quem memoravimus, Benevento illata, civitatisque, beati Petri Apostolorum principis, Sedisque Apostolicæ imperio subjectæ, instaurationi pro debito officii Nostræ in posterum consulere cupientes, Constitutionem pro hujus alme Urbis Nostræ ædificiis ornandis ampliandisque, per felicis recordationis antecessorem Nostrum Gregorium XIII. editam, cum Benevento communem facere, atque ad ejus ornatum & commodum extendere decrevimus. Itaque quum novarum ædium, à Romanis civibus dilatandarum reedificationi, oblique vicinorum jactura idem Gregorius antecessor Noster prospicere vellet, provida Constitutione anno tertio sui Pontificatus vulgata, cujus initium: *Quæ publicè utilia*, super hujusmodi novis ædificationibus, emendique, & retrahendi jure vicinorum domos, quædam à jure congrui non recedentia, sed æqua eidem & consona, in iudiciis hac de re habendis, observanda, disposuit atque decrevit, ut in jam dicta Constitutione uberius legitur: quam totam hic renovatam, & præfenti huic Nostræ, veluti de verbo ad verbum insertam haberi, & censeri volumus. Nos vero, qui eandem Nostram civitatem Beneventanam, beati Petri fidelissimam filiam, verè paterno & nunquam, nisi nobiscum interituro amore complectimur, eandemque in dies per generosos cives novis ædificiis sacris & civilibus ornari & augeti cupimus, ut hoc facilius & alacrius peragatur, debitaque juris honestate servata promoveatur, prædictam Gregorianam Constitutionem, omniaque & singula in ea disposita, statuta, & servanda in dilatandis, ampliandisque ædificiis, emendisque, & retrahendis vicinorum domibus causa dilatationis, & ornatus ejusmodi, Nos Apostolica auctoritate, ad civitatem Beneventanæ utilitatem & beneficium perpetuò extendimus, diffundimus, & ampliamus, ita ut super emtionibus & retractibus domuum, sternendisque ejus-

Beneventum
terre motibus,
divinæ ultionis
flagellis conculsum.

Constitutio
XXII. Gregorii
Papæ XIII. pro Urbe
Roma, ad civitatem
Beneventanam extenditur.

In emendis retrahendisque vicinorum domibus pro locis Deo dicatis instaurandis, justum pretium tantum, & non amplius solvatur.

Hæc Constitutio in partem Beneventanæ civitatis ornatum magis favorabilem, semper explicanda & interpretanda.

Pro hac Constitutione firmanda cæteris quibuscunque derogatur.

dem civitatis viis & plateis, erigendisque privatis & publicis ædificiis, illius ornatum spectantibus, Gregoriana Constitutio semper & ubique observari debeat; judicesque in causis eorundem se ventilandis, ad formam ejusdem Constitutionis, & non aliter, definire & judicare teneantur.

§. 3. Sed quia in eadem Constitutione Gregoriana expressè cavetur, ut, si quis in propria domo, fundo, sive solove ædificare voluerit, vicini suas domos, & loca, ejusmodi ædificiis utilia, seu necessaria, ut pote eidem domui, fundo, & solo contemina, neque ab ipsis culta, sive habitata, sed tantum locari solita, ei vendere omnino cogatur; pretio tamen aucto ad duodecimam partem, ultra æquum & congruum ejus æstimationis pretium faciendam; sique ædificio, quod insigne evasurum sit, perficiendo quæpiam domus, à proprio domino habitata, sive hortus, aliisque locus, muris cinctus, tali ædificio extruendo cohæreat; tunc, eo jam cæpto, & à duobus saltem lateribus domui, orto vel loco ejusmodi cohærente, cujus æstimationem quadruplo ædificium illud sit excessurum, domus, horti vel loci dominus, etiam in illis habitans, cogatur ea vendere, aucto tamen ad quintam partem pretio solvendo; nos hæc perpendentes, & locis Deo dicatis, ut summum Pontificem decet, providere volentes, ædes sacras, monasteria, aliaque loca pia ab utroque hujusmodi pretio & augmento absolvimus, eximimus, & liberamus, Ecclesiæque, monasteria, aliaque loca pia, volumus & statuimus, ut tanti dumtaxat, non pluris, quanti domus & cætera loca, eorum domibus, fundis, ac solo vicina, juste æstimata fuerint, pro tali emptione & retractione solvere teneantur.

§. 4. Ubi vero hæc omnia & singula, præsentibus Apostolicis Literis Nostriis comprehensa, atque statuta, fortasse in aliquibus circa legitimum sensum in controversiam adduci contigerit, volumus & decernimus, in eam partem explicari debere; quæ civitatis ornatum magis favore videatur, semperque sive in iudicio, sive extra iudicium, ubique favorabilia censeari; atque ita ab universis iudicibus, etiam Nostri Palatii Apostolici, & S. R. E. Cardinalibus, subblata quavis aliter explicandi, interpretandi & judicandi potestate, explicari, interpretari & judicari debere: sique secus fiat, id totum fore irritum & inane.

§. 5. Hæc autem fieri volumus atque statuimus, non obstantibus quibuscunque, & felicis recordationis Symmachi & Pauli II. antecessorum Nostrorum de rebus Ecclesiæ non alienandis, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, legibusque etiam civilibus, dictæque civitatis Beneventanæ, & Ecclesiarum, Monasteriorum, locorumque religiosorum, sive piorum, ordinumque, bona ejusmodi possidentium, statutis, & consuetudinibus, nec non testantium voluntatibus, aliisque dispositionibus, etiam jurejurando, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis; privilegiis quoque & Literis Apostolicis, eisdem Ecclesiis, Monasteriis, & locis, eorumque superioribus, capitulis & conventibus, seu populo Beneventano, & aliis quibuscunque, concessis, ac quibusvis Sedis Apostolicæ indulgentiis: per quas præsentium executio, & per eas tribuæ jurisdictionis explicatio possit quomodolibet impediri vel retardari: quibus omnibus, eorum tenores pro plenè & integrè expressis habentes, de plenitudine potestatis derogamus cæterisque contrariis quibuscunque.

§. 6. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam extensionis, ampliationis, renovationis,

concessionis, sanctionis, indulti, decreti, & derogationis infringere, vel ei temerario ausu contraire. Si quis autem hoc attentare præsumserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum ejus se noverit incursum.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicæ millesimo septingentesimo vigesimo quinto, pridie Idus Decembris, Pontificatus Nostri Anno Secundo.

P. Cardinalis Prodatarius.

F. Cardinalis Oliverius.

Visa de Curia J. Archiepiscopus Ancyranus.

Lucas Martinettus.

Constitutio pro Tertiariis Ordinis Sancti Francisci, Universa privilegia toti Tertiariorum cœtui, in tres status distincto, à Summis Pontificibus concessa, confirmantur; ipsique Tertiarii omnimodæ jurisdictioni, & regimini Ministri Generalis totius Ordinis Minorum, pro tempore existuti, denuo subjiciuntur, & commendantur.

BENEDICTUS PAPA XIII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. Pæterna Sedis Apostolicæ providentia erga pios homines, sub habitu humilitatis & penitentia Deo famulantes, sæpe Romanos Pontifices antecessores Nostros impulit, pro eorum solatio & commodo pridem concessa approbare, & renovare, & jam approbata, rursus Apostolica auctoritate munire, ut eo firmiora perseverarent, quo sapius essent ejusdem Sedis auctoritate suffulta. Hinc, ut Ordinis Tertiariorum, Beati Francisci de Penitentia nuncupati, qui in tres status divisus, secularium scilicet, collegialiter viventium, & Regularium, magnos pietatis, & doctrinæ fructus in Ecclesia Dei semper protulit, & quotidie profere satagit, quieti, regimini, atque incremento probe consuleretur, ab iisdem Romanis Pontificibus antecessoribus Nostriis complures Literæ diversis temporibus jamdudum vulgata fuerunt, in quibus variæ gratiæ, concessionis, libertates, prærogativæ, favores, immunitates, exemptiones, indulgentiæ, declarationes, facultates, privilegia, & indulta eisdem immediate, & directe, vel etiam per communicationem cum aliis Ordinibus, præsertim Fratrum Minorum, concessa, ampliata, extensa, & confirmata fuere, prout in ipsis Apostolicis Literis plenius, & uberius continetur.

§. 2. Cum autem, sicut accepimus, per hujusmodi concessionis, ampliationis, declarationes, extensiones, communicationes, & confirmationes, adhuc omnimodæ ejusdem Ordinis, & illius professorum tranquillitati plene, ut decet, non consulatur; asserentibus nonnullis, gratias, & indulta hujusmodi non esse in usu, vel revocata, aut restricta fuisse, nec ea parte subsistere, quæ directionem, curam, & regimen eorumdem Tertiariorum concernit; sive Tertiarios tantum Regulares, seu sub clausura, vel collegialiter dumtaxat viventes respicere, non autem alios in seculo commorantes; cum tamen idem Ordo pro utriusque sexus Christianis fidelibus in ipso seculo, & in conjugio, propriisque domibus manentibus, à Beato Francisco institutus, nonnisi quartodecimo labente seculo, in

Hanc Constitutionem nemo violare audeat.

D. 12. Decembris 1725. P. A. secundo.

VI.

Sedis Apostolicæ amor erga Dei famulos Tertiarios præsertim Beati Francisci.

Motiva hujus Constitutionis.

Ita.